

**“МОРИЯ” – СЛУЖЕНИЕ
НА БОЖИЯ ПРОРОЧЕСКИ ДУХ**

ЗА КАНАРАТА И ПЯСЪКА

ПОСЛАНИЕ ОТ КРЪГА НА ХЛЯБА

СТЕФАН ГЛАВЧЕВ

www.moriah-servant.org

СЪДЪРЖАНИЕ

Към сърцето ти.....	4
1. Твърдост на погрешното място.....	6
2. Силата на морското постоянство или за раждането на пясъка.....	10
3. Духовните стихии на дявола.....	17
4. Основани на Канарата.....	24

Дар от Исус!

~ 3 ~

Скъпи читателю! Вярвам, че чрез тази книга Исус ще стане реален за сърцето ти и ти непременно ще Го познаеш, като Канарата на Вечното Спасение! Нека твърдостта на Божието Слово извърши съвършено делото си в теб! Нека Исус утвърди духовния ти дом върху Канарата, Която е Той!

Авторът

КЪМ СЪРЦЕТО ТИ

Скъпи читателю! Нека Бог благослови очите ти да виждат, ушите ти - да слушат, и сърцето ти - да разбира Неговите помисли и пътища, Неговите намерения и Воля. Много пъти в молитва и в размисъл над Словото съм искал да потопя ума и сърцето си в Ума и Сърцето на Исус. Много пъти съм искал да разбера Този мой прекрасен Господ, Чиито думи винаги са били като искрата на кремъка, за да лумне огненият пламък на Неговата Любов и Светлина. В мигове на общение със Словото Божие съм усещал как Огън от Духа ме запалва отвътре и след това вдъхновението от библейските стихове ме е държало с часове, взрян в неизследимо високото Небе. А Божията ръка с нежен допир, непознат и неизживяван никъде в света, ме е вдигала високо, за да общувам в духа си и сърцето си с Него.

Напоследък, в последните няколко месеца аз започнах да усещам как вътрешния ми човек се огъва, въпреки Благодатта и помазанието. Невидими фактори и обстоятелства надвисваха като огромна тежест над мен, сякаш, за да ме уплашат, че в следващия миг ще се пръсна на хиляди парченца. До пръсване така и не се стигна, но дълбоко в себе си започнах да усещам нуждата от твърдост. Аз не бях твърд и това ме плашеше. Аз не бях твърд и усещах собственото си огъване пред много обстоятелства, пред думи и хули, пред злоба и ярост. Опозицията ми на всички тези неща бе толкова плаха и слаба, колкото плахо и слабо е съпротивлението, което едно пакетче масло би оказало на ножа, който се впива в него. Затова започнах да викам към Исус. Виках и плачех. Плачех и виках. Искрах Той да ми даде не просто твърдост, но да ми покаже как да стигна до онова оптимално състояние на вътрешния ми човек, при което никоя от стрелите на дявола да няма възможност да ме нарани и повали. А знаел ли съм, че в тези часове на болка и утеснение моят Господ е бил до мен и ме е чакал да се обърна към Него и да споделя всичките си проблеми? Знаел ли съм, че докато въпросът е на устата ми, Неговият отговор е вече в сърцето ми? Истината е, че не съм знаел, докато Сам Исус не ме загърна в Милостта Си, за да ме освежи, подкрепи и възстанови. Така се роди тази книга. Книга не просто за отговорите на моето сърце, но Слово от Господ за това последно

усилно време, в което всички до един ще намерим съдбите си в стиха, където Исус казва:

“Чрез твърдостта си ще придобиете душите си...” (Лука 21:19)

Скъпи ми читателю! Нека Божията Благодат благослови духа и сърцето ти със следващите страници. Вярвам, че с освобождаващата Сила на Святия Дух ти непременно ще бъдеш освежен, укрепен и подготвен да издържиш на целия духовен натиск, който Божият противник дяволът би изпратил против живота ти и сърцето ти.

А сега нека ти разкрия как се роди тази книга и какъв беше пътят на посвещението, с което Исус ме извика при Себе Си, за да ми даде духовен поглед върху Святите Си думи. Амин и Амин!

Авторът

1. ТВЪРДОСТ НА ПОГРЕШНОТО МЯСТО

И така, както вече ти казах в предисловието, аз изпитвах нужда от твърдост. Въпреки, че с всеки изминал ден пораствах във вяра, познание и помазание, с твърдостта нещата вървяха в една обратно пропорционална зависимост. Колкото повече Господ ми даваше да зная за Него, толкова повече усещах, че се огъвам. С всяка следваща написана книга ставаше така, че вместо сила чувствах все по-голяма слабост. На моменти си мислех, че ето такава нещо ще да е немощта. Просто си немощен, а умът ти интерпретира това като слабост. Да, но и тук съществуваше проблем. А проблемът беше този, че моята "немощ" никак не пасваше на посланието на Апостол Павел, който съвсем ясно изявяваше Божиите думи, свързани с неговата немощ:

"Той ми рече: Доволно ти е Моята благодат; защото силата Ми в немощ се показва съвършена. И тъй, с преголяма радост по-добре ще се похваля с немощите си, за да почива на мене Христовата сила. Затова намирам удоволствие в немощи, в укори, в лишения, в гонения, в притеснения за Христа; защото, когато съм немощен, тогава съм силен..." (II Коринтяни 12:9-10)

Така разбрах, че имам проблем. А на всички проблеми има само един Отговор и Той е Исус. Една вечер застанах пред Него и Му казах:

"Господи, какво става с мен? От ден на ден ставам все по-слаб и по-слаб. Преди не обръщах внимание на обстоятелства, провокации и всякакъв натиск, а ето, че сега просто не мога да се позная. Моля Те, покажи какъв е проблемът ми! Помогни ми!..."

В този момент Исус отговори на молитвата ми. Той вдигна духа ми и ме постави на една огромна скала, която врязваше носа си в морето. Аз се видях, че стоя на скалата, а до мен се приближи и моят Господ. Тогава Той ми каза:

"Наблюдавай внимателно това място, защото след малко ще разбереш отговора на всичките си въпроси..."

След думите Си Исус повдигна ръка към морето и даде знак на самото море, така, както когато някой движи в синхрон четирите пръста на ръката си, за да те извика към себе си. И миг, след като Исус буквално подкани

морето, стана нещо чудно. Задуха силен вятър, а от духането му се вдигнаха високи вълни, които заплашително започнаха да се приближават към скалата, на която седяхме аз и Господ. Само след някакви броени секунди първата вълна се заби в скалата с оглушителен трясък. Скалата посрещна удара, но заедно с удара самият аз усетих, че невидима сила ме блъсна в сърцето, така че паднах върху самата скала. А след това последва ударът на втора вълна, отново придружен с болка в сърцето ми, която буквално ме прониза. Гледайки нещата във видението аз разбихах, че по някакъв начин съм органически свързан със скалата, понеже всеки удар на морските вълни ми носеше болка и жестоко утесняване и угнетяване. Не издържах повече на това и погледнах към Исус. И докато скалата цялата беше мокра от пяната на морските вълни, по ленената бяла дреха на моя Спасител нямаше дори и петънце от случайна пръска. Докато гледах Исус една нова вълна се заби в скалата и аз видях как морските пръски се вдигат високо, за да паднат върху скалата, но в този момент те просто заобиколиха моя Господ, сякаш от тялото Му духаха невидими вентилатори, които не позволяваха водата да Го намокри. Затова извиках:

“Господи мой, скъпоценни Исусе! Моля Те, прекъсни тези вълни!”

Исус се усмихна някак загадъчно. А след това отново вдигна ръката Си и изведнъж цялото море утихна, вятърът спря да свисти и аз чувах само учестеното си дишане и възбудата на бързо биещото ми сърце. В следващия миг Той се наведе над мен и хвана ръката ми, за да ме повдигне и изправи. А после каза:

“Ето това е духовното ти състояние! Ти имаш здрава и силна канара, но по собствена воля си я направил обект на цялата злоба на морето...”

“А какво търся аз в морето, Господи?” - попитах отново аз, все още не разбиращ духовното в думите на моя Господ. А Исус отговори:

“Служението, с което Отец Ми те е натоварил, е да изобличаваш светския дух в църквите и да бъдеш един от Божиите пророци. Затова и словото във всичките ти книги беше остро и изобличително. Но ти направи нещо, което Отец Ми не ти е заповядал. Ти започна да се взираш в атаките на света и така ги допусна до себе си. Ти започна

да очакваш атаките на света и така пренесе тази голяма скала от високото в планината тук, долу, при морето. А морето само това чака. То просто вдига вълните си и иска да те потопи. Защото ако една твърда и здрава канара пребъдва високо в планината, или още по-добре - на самия връх, то може ли тогава морето да я стигне с вълните си?"

Докато Исус ми говореше Святият Дух работеше в ума ми и аз вече виждах отговора на проблема си. Едни прекрасни и дълбоки стихове заблестяха пред очите на сърцето ми. Затова казах на Господ:

"Исусе! Прости ми! В моето невежество наистина съм се поставил за мишена пред всичката злоба и коварство на светските тщеславни църкви. Но ето, че сега в сърцето си виждам Святите думи на Отец. Онези думи, с които Той ограничи злобата и яростта на света, за да не може никога светът да руши и побеждава Твоите избрани. Защото тези думи на Отец са Словото, с което Той се обърна към слугата Си Йов, като му казваше за същия този свят и същото това море:

"Когато го облякох с облак, и го пових с мъгла, и поставих му граница от Мене, турих лостове и врати, и рекох: До тук ще дохождаш, но не и по-нататък, и тук ще се спират гордите ти вълни..."

(Йов 38:9-11)

"Сега разбирам, Исусе, че ако Отец е поставил между морето и Себе Си граница, то светът е безсилен срещу онези, които са скрити в Бога..."

"Точно така, момчето Ми! И ето затова ти дадох това видение, за да разбереш, че мястото на тази канара е високо горе, в областите на Божията Слава и Мир, а не тук, долу, до брега и пясъка на този свят. Остави хулителите да хулят. Остави клеветниците да клеветят. Остави нечестивите да вършат нечестие и никога не се вирай в делата им. Защото това виране направи и Йоан Кръстителят спрямо Ирод, за да го потопят именно вълните на царския гняв.

Ела при Мен горе! Погледни нагоре и издигни ума и сърцето си в онези неща, които са далече по-горе! Защото сърцето на човека е там, където той вярва и иска да бъде. Защото, без съмнение, ти ясно чу Гласа Ми и извърши волята Ми, за да изявиш светския квас

в Църквата и така да се отворят врати за делото на Святия Ми Дух, Който ще възвръща и очиства Сионовите пленници. Но нещата спират дотук. Време е да се скриеш в Мен. И Аз ще те направя да минеш така сред враговете си, че те да са безсилни да те спрат. Защото дяволът може да спре само човеците, които са в неговата територия или близо до него, както ти постави скалата си близо, за да дразниш морето. А това, Моето момче, се нарича твърдост на погрешното място. Защото Словото Ми не ти казва да се съпротивиш на дявола, стоейки твърд в света, но ето какво ти казва Апостола Ми Петър:

“Съпротивете се нему, стоейки твърди във вярата...” (I Петрово 5:9)

Вяра, която не побеждава света и не се издига нагоре, не е Моята Вяра! Това е друга вяра, човешка вяра, която е способна да подхлъзне и най-успешните Ми служители. Блажени и свети онези, които навреме осъзнаят, че собствената им вяра ги е подхлъзнала надолу, и извикат към Мен, за да ги облека с Моята Вяра. Защото в света непременно имате скръб. Но с Моята Вяра ще дерзаете, **защото Аз победих света...”**

Слушах Исус и сърцето ми се отваряше за Неговата реалност. И аз отново Му казах:

“Господи, чак сега разбирам защо нито една от морските пръски не можа да Те докосне, ако и вълните с ярост да се разбиваха в собствената ми скала...”

Исус се усмихна, а после продължи:

“Тази скала е Моето Слово вътре в теб. То е, което те държи изправен и твърд. Но то не бива да остава дълго време излагано на такива яростни вълни, защото силата на морето е в неговото постоянство. А пред такова постоянство и най-твърдата скала би имала твърде жалък край. Нека ти покажа това в другото видение, преди да те въведа още по-дълбоко в тези важни и неизявени тайни на Вярата...”

След последните Си думи Господ прекрати видението към сърцето ми, за да ме подготви за второто, още по-отговорно видение.

2. СИЛАТА НА МОРСКОТО ПОСТОЯНСТВО ИЛИ ЗА РАЖДАНЕТО НА ПЯСЪКА

Скъпи ми читателю! За първи път в моя духовен живот Господ ми даде видение, което се съгъства. Но нека не те обърквам с това твърдение, защото съгъстване е нужно тогава, когато нямаш възможността да събереш нещо много голямо в друго с по-малка вместимост. В това видение Господ ми показва силата на морското постоянство. А самата дума "постоянство" говори за твърде дълъг и значителен период, в който се случва едно и също нещо. Ти със сигурност си виждал море, нали? Е, знаеш тогава от собствен опит, че от хилядолетия морето има неща, които върши постоянно. Постоянно има вълни, които постоянно се разбиват по брега, за да дойдат други вълни след тях. И ако аз трябваше да видя нещата с ефекта на морското постоянство, то би ли предположил, че Господ ще ме прави свидетел на милиони и милиарди вълни, за да ми покаже нещо съвсем определено? Не, разбира се! Ето затова Исус ми даде съгъстено видение. То е равносилно на това да пуснеш видеомагнетофона си на бързо превъртане на кадрите, а след това да умножиш това бързо превъртане по някакво голямо или безкрайно число... Но нека сега ти разкрия нещата, на които станах свидетел, защото те говорят сами по себе си.

Исус вдигна духа ми и ме пренесе в самото видение. Двамата с Господ ходехме по морския бряг, по самия пясък на брега. В един момент Исус се наведе, и загреба с ръката Си шепа пясък. След това го вдигна и ми го показа с думите:

"Виждаш ли, Стефане? Пясъкът в шепата Ми е от стотици хиляди малки песъчинки. А този, по който стъпват нозете Ми, е милиарди по милиарди малки песъчинки. А сега помисли какво ще стане, ако се опиташ да проследиш съдбата само на една песъчинка. Откъде е дошла тя? Или накъде отива? Как мислиш ти? Творецът ли създаде пясъка?"

“Не, Господи! Пясъкът е вторичен продукт. Всяка от тези малки песъчинки преди това е била част от нещо друго - било от черупка на мида, било от скелет на животно, било от някоя скала...”

Господ ме погледна със съвършено внимание. А после ми каза:

“Точно това исках да чуя от теб. Защото в огромната си част пясъкът е дошъл от разрушаването на скали. Затова нека сега ти покажа нещата, които трябва да видиш...”

След думите Си Исус просто ме повдигна и двамата с Него застанахме над една скала, в която се забиваха морските вълни. И именно тогава се реализира това сгъстено видение, за което ти говоря. Господ направи аз да виждам, как след едно огромно количество от разбиващи се морски вълни скалата ставаше все по-малка и малка. Тя сякаш се топеше като лед на топло слънце. Всяка от капчиците съдържаше хиляди песъчинки, които вълнението на морето изхвърляше на брега. Така скалата напълно се стопи и аз вече не можех да кажа къде е тя, защото морето я бе стрило на прах. А Исус ми зададе въпрос, който ме учуди с дълбочината си. Той ме попита:

“Можеш ли да намериш и събереш всички песъчинки на скалата, за да я направиш отново онова, което тя някога е била?”

“Не, Господи! Това е невъзможно!”

А Исус продължи:

“Ако някога Аз нарекох учението Си Канара, то помисли какво стори светският дух с тази Канара. Не я ли раздробил на хиляди малки песъчинки? И да търси ли днес християнинът реализация на духовното си израстване в пясъка? Представи си как две хиляди години всички вълни и цялата ярост на света се е стоварвала над Евангелието. Не над писаното Ми Слово, защото на него нито може да се притури, нито да се отнеме, но над Словото Ми в сърцата на хората... Не е ли идвал тогава миг, когато християни от едно поколение са предавали на друго не Канарата, но пясъка, който светският дух е натрупал в сърцата им. Става ли ти сега по-ясна Моята притча в “Евангелието от Матей”? Става ли ти сега по-ясно защо разумният строи къщата си на Канара, а неразумният построи къщата си на пясък? И ако Канарата съм Аз, той кой ще е пясъкът?”

Няма ли това да е светският дух, който всякога е искал да се противи на Святостта на Отца Ми и да засвидетелства княза си, който го владее?"

"Точно така е, Господи Исусе! Но кажи ми: Коя е причината вълните да успяват да откъснат парченца от скалата..."

Тук Господ ми каза:

"Задаваш Ми един от най-дълбоките въпроси на вярата и затова нека бъде внимателно сърцето ти в отговора, който ще ти дам. Забеляза ли от видението, че вълните не откъсваха големи парчета от скалата, но малки песъчинки?"

"Да, Господи! Забелязах това!"

"Помисли тогава... Ако дяволът дойде и откърти една значителна част от Словото Ми в сърцето ти ти ще усетиш ли това?"

"Да, Господи! И аз бих паднал на коленете си и бих плакал пред Теб, за да ми възвърнеш откъртеното!"

Следващите думи на Исус бяха едни от най-проникновените, които някога бях слушал. Той ме попита:

"Ами ако дяволът няма за амбиция да откъртва значителна част, но се задоволява само с микроскопични песъчинки? Би ли тогава викал за помощ към Мен? Не е ли песъчинката толкова дребна, че да ѝ обръщаш каквото и да е внимание?"

"Господи, ако трябва да Ти отговоря в безумие и по човешки, бих Ти казал, че от липсата на някаква си песъчинка няма никаква вреда. Все едно - бълха ме ухапала..."

"Бълха ли каза, Стефане?"

"Да, Господи!"

"Помисли тогава върху друго, а именно, че когато дойда към сърцето ти, за да ти дам Спасение и Вечен Живот, Аз идвам с цялото Си Слово. И Аз, твоят Господ и Бог, съм ревнив Бог, Който много държи на цялото Си Слово и по тази причина съм заповядал нито да се притуря на него, нито да се отнема. Няма ли тогава тази бълха, дето те е ухапала, да се окаже, че те е ухапала смъртоносно? Няма ли в Деня, когато застанете пред Моето съдилище Аз да издирия

цялото Си Слово от сърцата ви? Казано чрез самото видение - няма ли да издиря цялата Си скала?"

"Да, Господи! Ти непременно ще издириш цялата Си скала. И ако не я намериш цялата, то ще отхвърлиш онзи, който идва недоизпълнен, понеже е писано, че:

"...това, което е недоизпълнено, не може да се брои..."

(Еклесиаст 1:15)

Тогава Исус продължи с други думи, след които напълно паднаха всички люспи на незнание от очите ми. Той ми каза:

"Запомни тогава, че откъртването на части от скалата отговаря на компромисите, които вярващият би направил със Словото Ми. Големият компромис отговаря на цели откъртени късове, а малкият компромис - на песъчинките. Виж тогава и думите Ми:

"Всеки, който чуе тези Мои думи и не ги изпълнява, ще се оприличи на неразумен човек, който построи къщата си на пясък..."

Когато не изпълняваш думите Ми, то не правиш ли компромис със Словото Ми?"

"Така излиза, Господи Исусе!"

"А когато лукавият с хитрост те накара да правиш нищожни компромиси, то не идва ли миг да превърнеш цялата Ми Канара в пясък? Запомни това и предай на всичките Ми братя и сестри, че силата на лукавия е в малките компромиси, точно така, както силата на морските вълни е да отцепват малки песъчинки от скалите!

Къща, построена на пясък, е духовен дом, построен с цената на компромиси с този свят!

Дяволът никога няма да събори християни с големи компромиси, защото така ще стане видим и те ще побързат да се покаят за греха си. Той ги събаря с малки компромиси, та неусетно да се подадат на светския му дух и поквара. И не е ли съвършено точно Словото Ми? Виж тази малка песъчинка... Тя едва се вижда в шепата Ми... Тя е толкова малка, колкото е малък светският квас в една здрава и мощна църква. Но писаното не може да се наруши. Защото малкото квас заквасва цялото тесто, и една малка песъчинка винаги ще

доведе след себе си и други, за да газиш след време не просто в пясък, но в цяла пустиня от пясък. На други поколения християни **Аз не съм разкривал в такава пълнота всичко това, защото мнозина си харесваха пясъка и строяха домовете си върху него. Но днес, миг преди свършека, вратите към Сион стават прекалено тесни и през тях ще влязат само онези, в които твърдостта е извършила съвършено делото си...**"

"Да, Господи! Точно такава е и посланието на Апостол Яков към нас. Защото той писа именно за това:

"А твърдостта нека извърши делото си съвършено, за да бъдете съвършени и цели, без никакъв недостатък..." (1:4)

Исус ме изслуша и продължи:

"Забелязваш ли думите на Апостола Ми? Забелязваш ли, че той говори не само да сте съвършени, но и "цели". Какво ще рече да си цял? Какво ще рече да си без никакъв недостатък?"

Знаех прекрасно отговора, защото цялото видение ми го подсказваше. И затова казах на Исус:

"Господи, това ще рече така да опазя сърцето си от света, така че дяволът да не успее да откъсне дори и песъчинка от прекрасното Слово, което Си ми дал. Само по този начин ще бъде съвършен и цял, и без никакъв недостатък..."

Господ продължи с други думи към сърцето ми:

"Знаеш ли, че ще дойде времето, когато мнозина ще се окажат с толкова много недостатъци, щото дори и Милостта на Отца Ми ще се окаже абсурдна за такива. Защото целта на лукавия не е просто в самия пясък. Целта на лукавия е така да измами сърцата на мнозина, щото да ги накара да строят върху този пясък. Пясъкът, сам по себе си, не може да разрушава, защото е дребен и малък. Нещо друго, свързано с пясъка, е смъртоносно. И какво е то?"

"Господи, ако видя нещата, за които ми говориш, през Твоята притча в "Евангелието от Матей", то аз забелязвам там, че Ти акцентираш повече върху това, че пясъкът не издържа на атаката на стихииите и къщата се срути и срутването ѝ беше голямо..."

“Точно така, момчето Ми. Ето тук е важно да разберете и видите, че днес в много църкви е наложен поклон пред един друг Исус, друг дух и друго благовестие. Този друг Исус е бог на компромисите, пясъчен бог, който лъже християните да обикват света и моделите му. Друг дух - пясъчен дух, който залъгва вярващите да бъдат модерни и така да влизат в крак със съвременността, като похулят старомодното Евангелие. Друго пясъчно благовестие, в което всичко, за което се проповядва, за което се молят и което изискват, е пясък, пясък и пясък. Ти можеш ли да видиш пясък на върха на планината, където са най-здравите канари?”

“Не, Господи! Пясъкът винаги е до брега на морето и в самото море...”

“Ето така и компромисите със Словото Ми целят да държат християните до брега на света и в самия свят. И да построиш ли ти Свят Храм за Господа твоя Бог до брега на морето или в самото море? Да позволяваш ли на лукавия да те лъже, че компромисите със Словото Ми са незначителни подробности, а Отец Ми - някакъв меланхоличен дядо с пет диоптъра късогледство, който няма да забележи промяната и покварата?

Не, Моето момче! До Престола на Отца Ми не стига никога никакъв пясък, просто защото съдбоносните Ми думи в Евангелията винаги правят така, че онзи, който е построил къщата си на пясък, просто пада и падането му е голямо. И за всички, които не изпълняват думите Ми, но правят компромиси със Святостта на Отца Ми и с Небесната Му Воля, е в сила записаното от Павел:

“И затова Бог праща заблуда да действа между тях, за да повярват лъжа, та да бъдат осъдени всички, които не са повярвали истината, а са имали благоволение към неправдата...” (II Солунци 2:11-12)

Виж и духовното в този стих, пречупено през Моята притча за строежа на духовния дом. Тогава прочитът на Павловите думи би изглеждал така:

“И затова Бог праща дъждовете, реките и ветровете да действат всред човеците, които уповават на света, та да бъдат разрушени и

съборени онези, които не са приели Канарата, а са имали сърдечно благоволение към пясъка...”

Нека сега ти покажа дъждовете, реките и ветровете на дявола, за да видиш, разбереш и предадеш на Църквата Ми цялото духовно знание по тази дълбока и важна тема...”

След тези думи на Господ видението с морето се прекрати и аз вярвам, скъпи ми читателю, че ти непременно си уловил Духа на мъдрост и на откровение, с които е заредено това слово, за да провериш и изпиташ духовния си дом и да помолиш Господ съвършено да запълни всеки твой пропуск и да ти прости всеки компромис със Словото Му. А колкото до следващата тема, то знай, че предстои да навлезеш в най-прекрасните височини и дълбочини на един ум и едно сърце - Умът и Сърцето на моя Господ Исус Христос.

3. ДУХОВНИТЕ СТИХИИ НА ДЯВОЛА

Нека сега, братко мой, те направя свидетел на най-удивителната мъдрост, която сърцето ми е получавало от Господ. Знаех, че Исус беше допуснал върху мен утеснението от всякакви вълни на света, за да извикам към Него и да ми разкрие велики и тайни неща, които не зная. И действително, че Той отговори на моето очакване. Защото след двете видения, които вече ми беше дал, Исус ми каза:

“Знай, че ако има свидетелство, което да ти даде увереност, че притежаваш ум Христов, то това е свидетелството, че разбираш притчите Ми. Защото именно в тях Аз прогласих всичко скрито от създанието на света. А притчата, която е крайъгълният камък за утвърждаването на духовния човек и строежа на духовния дом, са именно Моите думи в седма глава на “Евангелието от Матей”. Нека сега те направя свидетел на видение, с което ясно ще разбереш и цялата Ми притча...”

След последните Си думи Господ разкри пред очите ми видение. Аз виждах две къщи, които коренно се различаваха. Едната беше красива триетажна къща, като снимка на вила в Швейцарските Алпи, а другата беше по-скоро неугледна, защото беше построена изцяло от камък. Изобщо, през погледа на един ценител на красотата и архитектурния дизайн, първата къща грабваше погледа и печелеше всякакво човешко възхищение. Докато втората по-скоро приличаше на бункер, отколкото на къща. И така, аз внимателно наблюдавах двете къщи, докато Господ в един момент ми каза:

“Виж двете къщи от още по-близо, за да ти стане напълно ясна разликата между тях...”

След заповедта Му аз се приближих до всяка от къщите и там блеснаха поразителни подробности. Забелязах, че красивата къща, тип “Швейцарски Алпи”, имаше за основа пясък, в разрез с всякакви норми за жилищно строителство, докато каменната къща, приличаща по-скоро на бункер, имаше толкова дебела основа, щото, сравнена със самата ѝ височина до покрива, беше едно към три. И след това внимателно разглеждане Господ се приближи до мен и ми каза:

“Сега ще дам знак да започнат да действат стихиите на лукавия и ти внимателно гледай какво ще се случи...”

След думите Си Господ вдигна ръката Си и миг след това небето почерня от тъмни градоносни облаци. Те се носеха с голяма скорост и много бързо застанаха косо над самите къщи. Така започна да вали дъжд. Отначало това бяха леки капки, но твърде скоро капките се превърнаха в ледени парчета градушка. От тяхното падане се вдигаше огромен шум и в този миг Святият Дух насочи очите ми към красивата триетажна къща с пясъчна основа. Аз видях как от ударите на ледените топчета керемидите започнаха да се трошат, а много от тях се запързалиха по наклонената плоскост на покрива и започнаха да падат на земята. В този момент Святият Дух обърна погледа ми и към другата къща, приличаща на бункер. Ледените топчета падаха и върху покрива на каменната къща, но понеже всичко по нея беше от камък, те просто отскачаха от гранита и падаха встрани. Отново се обърнах и гледах на красивата триетажна къща. Забелязах, че голяма част от покрива вече беше съборена и керемидите продължаваха да се пързаят и падат. Но и това не беше все още кулминацията на видението. Защото от продължително падащия дъжд се появиха ручейчета, които скоро се превърнаха в малки вади, а от стръмнината над къщата започнаха да слизат цели вълни от вода. Те нахлуха в двора на красивата къща, като завличаха всичко пред себе си. Когато водите от проливния дъжд станаха твърде големи, те започнаха да отнасят пясъка, а само след миг две от подпорните греди на къщата се килнаха назад, понеже основата вече не ги държеше. Така дойде свършекът за тази къща. Тя просто се олюля, и гредите ѝ скръцнаха така, щото беше ясно, че се чупят. Миг след това къщата се сгромоляса, а водите повдигнаха гредите, прозорците и всичката покъщнина, като я понесоха надолу. Всичко в това видение беше така реално и живо, щото имах чувството, че трябва да потърся сигурно място да се скрия. Затова отново се обърнах да видя другата каменна къща, която приличаше на бункер. Невероятно, но тя все така си стоеше здрава и цяла. Водата бушуваше край нея, но не можеше да ѝ стори нищо. Отново обърнах погледа си към триетажната къща или по-скоро към онова, което беше останало от нея. Бяха по-скоро някакви развалини, които водата не

беше отнесла. Но тогава се усили вятърът. И той забуча толкова страшно и силно, че просто повдигна всичко, което беше останало от триетажната къща и го разпиля във всички посоки. Никога сърцето ми не бе приемало с такава тежест и категоричност видение от Господ. Но аз знаех, че точно това е видението, което обясняваше притчата на Господ в седма глава на "Евангелието от Матей". И ето, че накрая видението от Исус се прекрати, а Господ застана срещу мен, като ми каза:

"Сега искам да разбера дали правилно си разбрал видението, което ти дадох. Спомни си коя беше първата стихия на дявола..."

Отговорих:

"Господи, това беше дъждът, който дойде от облаците..."

"А какъв беше този дъжд? Топъл или студен?"

"Господи, това си беше типична градушка..."

"А защо Отец Ми допусна да се излее тази градушка върху двете къщи?"

Замислих се над въпроса на Исус и той ми се видя много дълбок. Затова реших да отговоря по най-простичкия начин. Казах:

"Господи, градушката има голяма разрушителна сила. Та тя счупи керемидите на къщата..."

Тук Исус се усмихна на наивността на отговора ми и продължи, като ми каза:

"Разсъждавай в отговорите си така, щото да търсиш причините, а не последствията. Понеже става ли нещо на земята, без да го е заповядал Отец Ми? И ако в това видение ти стана свидетел на краха на един духовен дом, то помисли..."

Не каза ли Отец Ми още преди потопа:

"Краят на всяка твар се предвижда от Мене..." (Битие 6:13)

Затова, момчето Ми, търси истината за тая градушка в Абсолютната Власт на Отец Ми да заповядва всичко, без да се съобразява с тези, над които го заповядва. Търси истината за тази градушка в Божия Суверенитет..."

Думите на Исус се забиха с такава сила в сърцето ми, с каквато се забива длето в скалата. И както от скалата хвърчат искри при удар на

длето, така и от моето сърце хвъркна искра и освети онова Слово от Отец в Библията, което напълно обясняваше Силата на Неговия Суверенитет. То бе именно слово, свързано с градушката, която наблюдавах във видението. И този път, както и в другото видение с морето, получих знание от "Книгата Йов", в която отново Отец заявяваше на слугата Си:

"Влизал ли си в съкровищниците за снега, или виждал ли си съкровищниците за градушката, които пазя за време на скръб, за ден на бой и на война..." (38:22-23)

Едва прочел стиховете аз казах на Исуса:

"Господи, излиза, че с тази градушка Отец обявява война на всички, които като блудници Го оставят и се влюбват в този свят и всичките му похоти и мерзости..."

"Не просто това! С тази градушка напълно се обяснява времето, в което живеете всички. Защото е само миг и час преди Голямата Скръб. Защото е усилено време, в което ще издържат и устоят само онези, които изцяло са предали живота си на Мене и са позволили да ги скрия в Себе Си. А такива непременно са умрели за света и всичко, що е в света. Но ти отново се върни на видението и виж кое беше първото поражение от градушката..."

Споменът от видението беше толкова ясен пред сърцето ми, че казах:

"Господи, градушката първо срути покрива на хубавата къща..."

"А защо точно в покрива се прицели яростта на дявола? Защо не започна с основата, а именно с покрива?"

"Господи, аз вярвам, че покривът е тайна, свързана със строежа на духовния дом. И ако началото на строежа е в основата, то завършекът на строежа е с покрива. И като погледна, че той е най-високото място на духовния дом, то това отговаря и на най-извисеното познаване на Твоя Дух, на Теб Самият, като наш Господ..."

"А не е ли Любовта най-извисеното познаване, което можеш да направиш спрямо твоя Бог? Не е ли тя върхът и покривът, който всички трябва да покорите и построите в сърцата си? Не побеждава ли Моята Любов всичките атаки на дявола по-успешно от всички други оръжия? Не казах ли Аз в Евангелието:

“...който се намери на къщния покрив да не слиза да вземе нещата от къщата си...” (Матей 24:17)

Виж, че става дума за “слизание”! А самото слизание е компромис! Слизането е да напуснеш областта на Съвършеното, за да попаднеш под властта на човешкото. Ето затова покривът е Моята Съвършена Любов. Но не всеки покрив говори за Моята Любов. Защото не казва ли стихът от “Песен на песните”, че:

**“Много води не могат угаси любовта, нито реките могат я потопаи...”
(8:7)**

Защо тогава градушката успя да разруши покрива на красивата къща?”

“Господи, аз мисля, че успя, просто защото, ако някой няма за основа Канарата, то не би имал и за покрив Канарата...”

Исус се усмихна и ме погледна с такъв поглед, който счетох за награда и велико благословение. А след това ми каза:

“Запомни тези думи, които изговори, защото те не са родени на земята. Те дойдоха от Сион, за да те върнат в Сион. И ето така, момчето Ми, ти вече разбра, че първото нещо, в което се прицелва дяволът, е Моята Любов. По тази причина, знаейки за градушките, които Отец ще изпрати за наложено изпитание в последното време над всички църкви, Аз заявих в Евангелието думите Си:

“Но понеже ще се умножи беззаконието, любовта на мнозинството ще охладнее. Но който устои докрай, той ще бъде спасен ...”

(Матей 24:12-13)

Спомни си и това, че ви говорих, като казвах:

“Това, което ви говоря в тъмно, кажете го на видело; и което чуете на ухо, прогласете го от покрива...” (Матей 10:27)

Когато чуваш на ухо, тогава употребяваш вярата си, защото вярата идва от слушане, но когато прогласяваш от покрива, тогава вършиш всичко в името на Любовта и чрез Любовта. Но ето, че покривът на красивата и ефектна къща се срути, докато къщата, която изглеждаше като бункер, устоя. Това ти дава съвършеното знание, че Основата съм Аз, сградата съм Аз и покривът съм Аз! Ако

нямаш твърдостта на Канарата изградена в твоята вяра, в твоята надежда и в твоята Любов, то си твърде уязвим за стихииите на лукавия. Виж тогава следващото, което се случи с къщата. Какво беше то?"

Отговорих:

"Господи, от изобилната градушка, която се изля, стана така, че се появиха потоци от вода, която скоро стана на ручейчета, ручейчетата на вади, а вадите на реки. Точно така говори и Твоята притча, понеже в нея Ти казваш:

"И заваля дъждът, придойдоха реките..." (Матей 7:27)

"А къде, момчето Ми, се вливат всички реки на земята? Можеш ли да си спомниш стихът от Словото Ми, който ти говори за това?"

Тук отново почувствах ефектът на длетото, от който хвъркна искра. Затова казах на Господ:

"Господи, Словото Ти казва:

"Всичките реки се вливат в морето, и пак морето не се напълня; на мястото, гдето отиват реките, там те непрестанно отиват..."

(Еклесиаст 1:7)

Тук Исус добави:

"Ето така, по силата на писаното, всичките учения на дявола се вливат в света и пак светът не се напълня; на мястото, където те завличат тези учения, там те непрестанно те завличат. Защото целта на всяко дяволско учение, на всяка ерес и заблуда е именно тази - да стоиш в света и да обичаш света и всичко що е в него!

Помисли тогава! Не са ли тези реки тълпи от поклонници, приели евтините учения на дявола, които завличат неутвърдените във вярата, за да им предлагат друг Исус, друг дух и друго благовестие? Няма ли тогава една слаба основа просто да се срути от тяхната активност? И ако нямаш в себе си реките от жива вода, които се вливат в Сион, не ще ли попаднеш на реките на дявола, които се вливат в света? Нека това, което ти говоря, да накара всичките Ми братя и сестри да се замислят и отново да се изпитат дали стоят във вярата. Защото Аз нямам нищо от този свят. Моето Царство не е от

този свят, нито пък някога ще бъде. Но твърде много са станали поданици на светския дух, за да си създадат едно фалшиво земно царство, един рай без Бог, в който те самите се чувстват като богове. Ето това е типичното за извратената природа и зъл гений на Луцифер. Неговите дъждове от внушения винаги се превръщат в реки от поклонници. И горко на онзи, който се подаде на наплива им и приклони сърцето си да вярва на лъжите им. Виж най-последно и заключителната част на видението, която в пълна степен отговаря на Гнева на Отца Ми...”

Докато Господ ми говореше пред очите ми отново се появи видението и аз виждах как ураганът просто връхлита върху остатъка от къщата, за да я отнесе по всички посоки. Така ми стана напълно ясна духовната трагедия, която мнозина преживяват в това последно време. Затова казах на Господ:

“Господи, вятърът идва, за да отдаде възмездие над Божиите противници и да бъдат напълно покварени и приготвени за Съда на Великия Ден, като съдове на Гнева Му. Понеже стиховете на прекрасния Ти псалом гласяха за всички нечестиви именно съдбата им, според както е писано:

“Не е така с нечестивите; но те са като плевката, която вятърът отвява. Затова нечестивите няма да устоят в съда, нито грешните в събора на праведните; защото Господ наблюдава пътя на праведните; а пътят на нечестивите ще бъде погубен...” (1:4-6)

След думите ми Господ се приближи до мен, докосна главата ми и каза:

“Запиши последните Ми думи в тази книга и нека те бъдат зов за възвръщане на всички към Господ, Който е Спасителната им Канара!”

4. ОСНОВАНИ НА КАНАРАТА

Скъпи ми приятелю! След малко ти ще затвориш тази книга и аз искам да не я забравиш никога. Рядко Господ се открива в такава Благодат на хората и е много важно, когато Той ни говори, да бъдем както библейската Мария, да седнем в нозете Му и да вземем добрата част, Словото, Канарата, която ще ни съхрани и извърши съвършено делото си в нас. Нямам друга молитва за теб, освен тази, че паднал пред Господ се моля Той да бъде твоята висока кула, твоето укрепено здание, твоята Съвършена Канара. Нека последните Му думи, записани за теб, бъдат насърчение и пример за дръзновение:

“След всичкото слово, което дадох и заповядах на слугата Си, Аз свидетелствам на всеки, който Ме изповяда за Господ, че всяко човешко падение тръгва от морето и приключва в морето. Всяко човешко падение тръгва от света и приключва в света. Този свят лежи в лукавия и нищо в него няма да ви донесе благословение и щастие. Истинските неща, вечните неща, са далече по-горе, където няма и помен от мерзостта на лукавия.

Аз ви дадох Словото Си, за да възлюбите Моя свят, светът на Сион, светът на Небесния Ерусалим. Когато вие не направите това, но продължете да стоите в света и да уповавате на светски модели и принципи, тогава непременно правите компромиси със Словото Ми. А Канарата, която съм положил в сърцата ви, започва неусетно да се рони. Песъчинка след песъчинка, компромис след компромис, и твърде скоро основата на духовния ви дом се превръща в пясък. Така идва действителното време на дявола. Той докарва дъждовете си, прииждат реките му, духват ветровете му, за да отнесат след себе си онези, които не Ме обичат, но измамно се заблуждават, че живеят в Евангелието.

Нека всички, които се докоснат до страниците на тази пророческа книга, Ми позволят да затвърдя в сърцата им словото, което излях над слугата Си. Защото така ще преживеят наяве, с доказателство от Дух и Сила, великото чудо на Преображението. Онази Сила, с

която Аз ще ги закрепя на Канарата, за да ги утвърдя и направя непоколебими до века!

Блажени онези, които Ми позволят да ги изоблича и възнаградя с Моята Вяра и Моята Твърдост, за да бъдат диаманти, като украшение на Короната Ми. Блажени онези, които завинаги останат в мисъл и мечта по онова, което е горе, защото на долното крайт му вече е дошъл. Проклети всички онези, които любят пясъка и строят върху пясък! Аз го изговорих! Аз го изрекох!”